Europa-Parlamentet
2014-2019

Mødedokument

B8-0678/2017

11.12.2017

FORSLAG TIL BESLUTNING

på baggrund af redegørelse fra næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik

jf. forretningsordenens artikel 123, stk. 2

om situationen i Afghanistan
(2017/2932(RSP))

Cristian Dan Preda, Arnaud Danjean, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Sandra Kalniete, David McAllister, Dubravka Šuica, Laima Liucija Andrikienė, Elmar Brok, Daniel Caspary, Lorenzo Cesa, Michael Gahler, Manolis Kefalogiannis, Tunne Kelam, Andrey Kovatchev, Eduard Kukan, Alojz Peterle, Julia Pitera, Tokia Saïfi, Jaromír Štětina
for PPE-Gruppen

B8-0678/2017

Europa-Parlamentets beslutning om situationen i Afghanistan
(2017/2932(RSP))

Europa-Parlamentet,

– der henviser til kommunikéet fra det 4. og 5. oktober 2016 udsendt af konferencen om Afghanistan i Bruxelles,

– der henviser til sine tidligere beslutninger om Afghanistan, især beslutningerne af 26. november 2015 om situationen i Afghanistan, og især drabene i provinsen Zabul[1], og af 13. juni 2013 om forhandlingerne vedrørende en samarbejdsaftale mellem EU og Afghanistan om partnerskab og udvikling[2],

– der henviser til Rådets konklusioner om Afghanistan af 18. juli 2016,

– der henviser til erklæringen fra FN's Sikkerhedsråds formand den 14. september 2016 om situationen i Afghanistan,

– der henviser til FN's Sikkerhedsråds resolution 2210 (2015) om Afghanistan,

– der henviser til den fælles meddelelse fra Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til Europa-Parlamentet og Rådet om elementer i en EU-strategi for Afghanistan af 24. juli 2016 (JOIN(2017)0031),

– der henviser til resultaterne af den internationale konference om Afghanistan i Bruxelles den 5. oktober 2016 under fælles forsæde af Den Europæiske Union og Afghanistan,

– der henviser til rapporten af 13. februar 2017 fra Human Rights Watch (HRW) med titlen "Pakistan Coercion, UN Complicity: The Mass Forced Return of Afghan Refugees",

– der henviser til undertegnelsen af samarbejdsaftalen mellem EU og Afghanistan om partnerskab og udvikling (CAPD) den 18. februar 2017 og Afghanistans efterfølgende ratificering heraf,

– der henviser til HRW's World Report 2017,

– der henviser til Udenrigsrådets konklusioner af 16. oktober 2017 om Afghanistan,

– der henviser til forretningsordenens artikel 123, stk. 2,

A. der henviser til, at Den Europæiske Union og dens medlemsstater siden 2002 har forpligtet sig til at bekæmpe terrorisme og ekstremisme og opnå bæredygtig fred, stabilitet og udvikling i Afghanistan;

[1] Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0412.
[2] Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0282.

B. der henviser til, at EU har ydet milliarder af euro i humanitær bistand og udviklingsbistand og bistand til Afghanistan; der henviser til, at EU og dets medlemsstater tilsammen er de største donorer til Afghanistan, idet de forventer at yde op til 5 mia. EUR i perioden 2017-2020 som lovet under den internationale konference om Afghanistan i Bruxelles;

C. der henviser til, at demokrati, menneskerettigheder, retsstatsprincippet og god regeringsførelse i Afghanistan i overgangsperioden og i "omstillingstiåret" (2015-2024) er afgørende for at etablere en stabil og velstående stat;

D. der henviser til, at udbredt korruption, rodfæstede beskyttelsessystemer og den politisk splittede afghanske regerings manglende evne til at gå videre med reformerne truer med at mindske fremskridt og vende tidligere positive resultater;

E. der henviser til, at EU's fire prioriterede områder af afgørende betydning for at opnå fremskridt i Afghanistan vedrører: a) fremme af fred, stabilitet og regional sikkerhed b) styrkelse af demokratiet, retsstatsprincippet og menneskerettighederne og fremme af god regeringsførelse og kvinders øgede indflydelse c) understøttelse af den økonomiske og menneskelige udvikling samt d) imødegåelse af udfordringerne i forbindelse med migration;

F. der henviser til, at den nationale samlingsregering (GNU) efter krisen i forbindelse med præsidentvalget i 2014 har oplevet, hvordan fremskridtene på dens reformdagsorden er stagneret, hvilket har skabt en stadig mere ustabil politisk situation;

G. der henviser til, at Taleban og al-Qaeda har fået fornyet styrke, og at en nyligt etableret lokal fraktion af Islamisk Stat (IS) i Afghanistan (Islamisk Stat i Khorasan-provinsen (ISKP)) sammen med et stort antal afghanske migranter, der vender hjem, hovedsagelig fra Pakistan, truer med at gøre den ustabilitet, der allerede råder, til en mere omfattende konflikt, der yderligere truer den regionale stabilitet;

H. der henviser til, at 6 785 medlemmer af de afghanske styrker ifølge USA's særlige generalinspektør for Afghanistans genopbygning (SIGAR) er blevet dræbt og 11 777 blevet såret i perioden fra januar til november 2016, og at FN's bistandsmission i Afghanistan (UNAMA) også har rapporteret om en stigning på 3 % i antallet af civile ofre (3 498 dræbte og 7 920 sårede) i 2016 i forhold til det foregående år;

I. der henviser til, at der har været en stigning i produktion af opiumsvalmuer i Afghanistan og et voksende stofmisbrug i nabolandet Iran i de seneste år; der henviser til, at Taleban anvender denne ulovlige handel til at finansiere sine operationer; der henviser til, at begrænsning eller afskaffelse af denne handel ville være gensidigt fordelagtig for Iran og Afghanistan; der henviser til, at opium fra Afghanistan er den vigtigste kilde til heroin i EU; der henviser til, at et samarbejde med Iran og andre tilgrænsende lande som f.eks. Tadsjikistan, Turkmenistan og Usbekistan er nødvendigt for yderligere at begrænse strømmen af opiater til europæiske markeder;

J. der henviser til, at der i rapporter peges på, at Afghanistan har uudviklede mineralforekomster til en værdi på mellem en og tre billioner dollars; der henviser til, at ulovlig minedrift er et stort problem, der truer med at gøre en potentiel drivkraft for Afghanistans udvikling til en kilde til konflikt og ustabilitet; der henviser til, at

minedrift er Talebans næststørste indtægtskilde;

K. der henviser til, at den NATO-ledede målrettede støttemission vil udvide sine nuværende tropper fra 13 000 til 16 000; der henviser til, at USA i august 2017 besluttede at øge sin militære tilstedeværelse som led i den nye amerikanske strategi for Sydasien;

1. minder om, at Afghanistan er blevet sønderrevet af næsten 40 års konflikter og krig, som har ført til ødelæggelse af landet, til mere end en million dødsfald og fordrivelse af en stor del af befolkningen og til det, der nu er i realiteten en fejlslagen stat;

2. understreger, at Afghanistan under talebanstyret udviklede sig til at blive en af de mest frugtbare grobunde for spredning af terrorisme, hvilket resulterede i de tragiske begivenheder i 9/11; påpeger imidlertid, at Afghanistan siden det internationale samfunds indsats har undergået væsentlige ændringer;

3. minder om, at Afghanistan i løbet af det sidste halvandet årti har gjort fremskridt på det politiske, sikkerhedsmæssige, økonomiske og udviklingsmæssige område; fremhæver, at BNP pr. indbygger er blevet femdoblet, at den forventede levetid er steget med næsten 15 år, og at antallet af piger, der går i skole, er vokset betragteligt sammenlignet med 2001, idet andelen nu er omkring 40 % af i alt otte til ni millioner børn; understreger, at intet af det ovennævnte ville have været muligt uden den afghanske befolknings indsats og det internationale samfunds engagement og tilrådighedsstillelsen af midler, knowhow og personale på stedet;

4. understreger, at de opnåede fremskridt er meget skrøbelige, og at det kan risikere at gå den anden vej; understreger, at fortsatte fremskridt vil kræve gennemførelse af yderligere reformer, stabile forbindelser med nabolandene og fortsat sikring af det nødvendige sikkerheds- og stabilitetsniveau; beklager, at den sikkerhedsmæssige situation i Afghanistan i de senere år er blevet forværret, og at landet står over for et voksende terrorpres, idet der næsten dagligt sker bombninger og terrorangreb; understreger, at de demokratiske institutioner fortsat er svage og valgsystemet skrøbeligt; beklager, at menneskerettighederne, navnlig for så vidt angår børn og kvinder, dagligt er under trussel; påpeger, at manglende infrastruktur og en stigning i antallet af personer, der vender tilbage til Afghanistan fra nabolandene, bringer de hidtil opnåede økonomiske og sociale fremskridt i fare;

5. glæder sig over det internationale samfunds indsats og ofre for at skabe sikkerhed i Afghanistan i over et årti gennem "Operation Enduring Freedom" og ISAF-missionen i Afghanistan, hvorunder næsten 3 500 mandlige og kvindelige soldater er døde; glæder sig over den NATO-ledede målrettede støttemission med deltagelse af 39 lande, der har været i gang siden den 1. januar 2015, og som har til opgave at uddanne, rådgive og assistere de afghanske sikkerhedsstyrker og institutioner; minder om, at de afghanske nationale sikkerhedsstyrker (ANSF) er fuldt ud ansvarlige for kampoperationer, som blev overtaget fra ISAF den 1. januar 2015;

6. er overbevist om, at en inklusiv afghanskledet og afghanskejet freds- og forsoningsproces er den eneste vej hen imod en bæredygtig løsning af konflikten; glæder sig over de afghanske fredsinitiativer, f.eks. Kabulprocessen for freds- og sikkerhedssamarbejde; bekræfter EU's stærke tilsagn om at støtte alle initiativer til

fremme af fred, sikkerhed og stabilitet i Afghanistan;

7. understreger Afghanistans betydning for den regionale stabilitet; understreger, at et sikkert, stabilt og fremgangsrigt Afghanistan er afgørende for fred og stabilitet i regionen som helhed gentager i denne forbindelse betydningen af regionale partnere såsom landene i Centralasien, Iran, Kina, Indien og Pakistan; opfordrer dem til at samarbejde konstruktivt for at fremme en reel og resultatorienteret forhandlingsproces uden forhåndsbetingelser; giver udtryk for sin støtte til Asiens Hjerte-processen, som blev iværksat i Istanbul i 2012 med henblik på at skabe stabilitet og velstand i regionen;

8. gentager behovet for, at det internationale samfund fortsætter sit engagement i Afghanistan, og for at bidrage til genopbygningen af landet, udvikle økonomien og modarbejde terrorisme; glæder sig i denne forbindelse over de tilsagn, som det internationale samfund har givet under den internationale konference om Afghanistan i Bruxelles, idet der er blevet lovet ca. 13.6 mia. EUR i støtte frem til 2020;

9. mener, at manglende sikkerhed og den indgroede korruption er de to største udfordringer, som hæmmer Afghanistans normale funktion og udvikling; gentager, at sikkerhedssituationen i Afghanistan er forværret, og at terrorangreb er taget til; er foruroliget over talebans vedvarende territoriale ekspansion, ISKP's opkomst og styrkelsen af Al Qaeda terrorgrupper; anerkender, at ISKP har potentiale til at blive den største trussel mod sikkerheden i Afghanistan i den nærmeste fremtid;

10. udtrykker dyb bekymring over ISKP opståen som det seneste element, der kan bidrage til det sikkerhedspolitiske landskabs voksende skrøbelighed i Afghanistan; understreger, at det ud over sin højborg i den østlige del af landet (Nangarharprovinsen) forsøger at styrke sin tilstedeværelse i den nordlige del af landet med bistand fra Islamic Movement of Uzbekistan (IMU); fremhæver, at der, hvis dette lykkes, vil blive skabt et område, hvor udenlandske krigere og aktivister søge tilflugt, når de drives ud af Irak og Syrien som følge af, at IS lider militære nederlag i disse to lande;

11. understreger vigtigheden af en ægte indre forsoningsproces; opfordrer EU til aktivt at støtte et afghanskledet program for afvæbning, demobilisering og reintegration for tidligere oprørere; understreger behovet for at bekæmpe radikalisering, ekstremisme og rekruttering til terrororganisationer; minder om, at bekæmpelse af de underliggende årsager til de ovennævnte problemer er knyttet til at skabe incitamenter til økonomisk udvikling og vækst for den brede befolkning;

12. understreger, at bekæmpelse af terrorisme og finansieringen heraf er et vigtigt element i at skabe et miljø, der bidrager til sikkerheden i Afghanistan; understreger behovet for at styrke kapaciteten hos de afghanske nationale forsvars- og sikkerhedsstyrker (ANSF), som missionen "Resolute Support NATO" med fokus på uddannelse, rådgivning og bistand bidrager væsentligt til; roser de store ofre, der er bragt af ANSF, som hvert år lider alvorlige tab i deres kamp mod oprørerne; minder om det internationale samfunds årlige bidrag på ca. 1 mia. USD for at opretholde ANSF's finansiering frem til 2020;

13. fordømmer de nylige terrorangreb i Afghanistan, navnlig selvmordsangreb i den shiamuslimske moske Imam Zaman i Kabul den 20. oktober 2017 og angrebet på den privatejede tv-station Shamshad i Kabul den 7. november 2017; påpeger, at ISIS/Da'esh har taget ansvaret for begge angreb; udtrykker bekymring over den forværrede

humanitære situation og det høje antal civile ofre som følge af terrorangreb;

14. understreger betydningen af samarbejdsaftalen mellem EU og Afghanistan om partnerskab og udvikling, der er den første aftalemæssige forbindelse mellem de to parter; er overbevist om, at anvendelsen af aftalen vil styrke de bilaterale forbindelser og samarbejdet om menneskerettigheder, navnlig kvinders og børns rettigheder, retsstatsprincippet, sundhed, udvikling af landdistrikterne, uddannelse, videnskab og teknologi, bekæmpelse af korruption, hvidvaskning af penge, finansiering af terrorisme, organiseret kriminalitet og narkotika samt samarbejdet om migration;

15. støtter EU's nye strategi for Afghanistan, der blev forelagt den 24. juli 2017, som er et forsøg på at tackle de udfordringer, som Afghanistan står over for, med fokus på fremme af fred, sikkerhed og regional stabilitet, styrkelse af demokratiet, retsstatsprincippet og menneskerettighederne samt fremme af god regeringsførelse og kvinders indflydelse og status samt på at støtte den økonomiske og menneskelige udvikling og håndtere de udfordringer, der er forbundet med migration;

16. glæder sig over den nationale samlingsregering GNU's tilsagn om at forfølge de prioriteter, der er forankret i den "afghanske nationale ramme for fred og udvikling" med henblik på at opnå selvstændighed, navnlig ved at mindske afhængigheden af ekstern støtte og give befolkningen økonomiske muligheder; opfordrer kraftigt den nationale samlingsregering til at imødekomme de presserende sager vedrørende korruption, dårlig forvaltning, affald, narkotikahandel og sikkerhed for mennesker;

17. giver udtryk for bekymring over den stigende genopblussen af volden mod kvinder og fjernelsen af bestemmelser for kvinder og deres rettigheder i Afghanistan; opfordrer det afghanske parlament og GNU til at tilbagekalde alle love, der rummer elementer af diskrimination imod kvinder, som er i strid med de internationale traktater, som Afghanistan har undertegnet;

18. opfordrer Afghanistans og Pakistans regeringer til at arbejde sammen om spørgsmål vedrørende sikkerhed og terror og tilskynder til udveksling af efterretninger og samarbejde med henblik på at bekæmpe terrorister og ekstremister på begge sider af grænsen; fremhæver problemet med fristeder for oprørsgrupper i Pakistan, som skal behandles af myndighederne i Islamabad;

19. noterer sig aktiviteterne i firepartskoordinationsgruppen om Afghanistan bestående af USA, Kina, Afghanistan og Pakistan, som blev oprettet i december 2015; påskønner de hidtidige bestræbelser i form af en køreplan, der tager sigte på at fremme de direkte forhandlinger mellem den nationale samlingsregering GNU og Taleban; beklager imidlertid, at der ikke er sket nogen konkrete fremskridt i disse bestræbelser i retning af en afghanskledet og afghanskejet freds- og forsoningsproces;

20. gentager vigtigheden af dialogen og samarbejdet med Afghanistan om migrationsspørgsmål, herunder tilbagesendelse og tilbagetagelse, bekæmpelse af smugling af migranter og menneskehandel; understreger betydningen af en fuldstændig gennemførelse af EU's og Afghanistans "Joint Way Forward" og bilaterale ordninger med medlemsstaterne;

21. giver udtryk for sin dybeste bekymring over den massive stigning i antallet af internt

fordrevne personer i 2016 med over 653 000 nye fordrivelser, som kunne føre til en omfattende humanitær krise; opfordrer alle involverede parter til at sørge for disse sårbare afghanere og opfordrer GNU til at hjælpe med at reintegrere dem i det afghanske samfund; understreger, at over 9,3 millioner mennesker ifølge skøn fra de afghanske myndigheder, FN-agenturer og andre humanitære organisationer vil have behov for humanitær bistand inden udgangen af 2017;

22. pålægger sin formand at sende denne beslutning til næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlamenter samt Afghanistans regering og parlament.